Pakó L. Szilvia

12 év

ha kérdeznek – sosem hazudsz
de tudod, elhallgatsz dolgokat
a három középső lábujjkád hosszabb, mint az első
87 anyajegy van csak a hátadon
borús napokon a szakállad 20 százalékkal vörösebbnek tűnik
van egy szemölcsöd, ami szinte mindig ég
de 3 éve már meg sem említed
csak 5 pólód van, ami nem lyukas
eddig 2 és fél nővel szeretkeztél
az orrod pisze volt, most pityóka
eltörték-kétszer-apukád-szeretted
szereted ha odamondok – sokat mosolyogsz
de csak ritkán vagy boldog
régen elhitted, hogy a főhős vagy
most csak jó próbálsz lenni – de nagyon
a farkadon van egy fehér, sárkány formájú vitiligo
a krumplit lentről felfele hámozod
a cipőfűződet fordítva kötöd
abszurd komplexitással próbálod megoldani
a legegyszerűbb feladatot is
napokig szervezed a tanulást, mielőtt tényleg tanulnál
a jobb kezeden heg, de amúgy is kicsit amorf
fal-bicska-düh-véletlen
ilyen maradt – fáj, ha jön a hideg
túl megbocsájtó vagy velem, és nem eléggé magaddal
tudom, hogy tudod, hogy mindent tudok rólad
és te is bántóan tudsz rólam mindent
mint egy kamera, ami közelit vesz mindig
a rossz kezeddel takarod a gyújtó lángját – házon belül is
és a sima cigit is úgy szívod mindig mintha publikba füveznél
régen hittél a barátságban, most már csak bennem hiszel
de azért sok barátod van
ha állsz mindig a bal lábadon tartod a súlypontod,
kivéve ha jó benyomást akarsz kelteni,
de olyan nagyon ritkán van